

КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЛІНГВІСТИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ СХІДНОЇ І СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ
Кафедра корейської і японської філології

Курсова робота
з корейської філології
на тему:

**КОНЦЕПЦІЯ СПРИЙНЯТТЯ КОЛЬОРІВ У КОРЕЙСЬКІЙ
КУЛЬТУРІ**

Студентки групи Пкор18-20
факультету східної і
слов'янської філології
денної форми здобуття освіти
освітньої програми: Корейська
мова і література та переклад,
західноєвропейська мова
Спеціальності: 035 Філологія
спеціалізації: 035.066 Східні
мови та літератури (переклад
включно),
перша – корейська
Матвієнко Уляни
Олександрівни
Науковий керівник: _
викл. Мансурова К. М.

Національна шкала: _____
Кількість балів: _____
Шкала ЄКТС: _____

ЗМІСТ

ВСТУП	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕФІНІЦІЇ КОЛЬОРУ. ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ КОЛІРНОГО СПРИЙНЯТТЯ КОРЕЇ	6
1.1 Поняття кольору, його ознаки та класифікація.....	6
1.2 오방색 як фундамент колірної схеми Кореї.....	8
Висновки до розділу 1	11
РОЗДІЛ 2. ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИМВОЛКИ КОЛЬОРІВ ТА СЛІВ-КОЛЬОРОПОЗНАЧЕНЬ У КОРЕЙСЬКІЙ ТА КОРЕЙСЬКІЙ КУЛЬТУРАХ	12
2.1 Білий колір	12
2.2 Чорний колір.....	15
2.3 Червоний колір.....	17
2.4 Зелений колір	20
2.5 Синій колір	22
2.6 Жовтий колір	24
Висновки до розділу 2	27
ВИСНОВКИ	29
초록	31
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	32

ВСТУП

З давніх-давен було відомо, що колір має здатність впливати на фізіологічні функції та емоції людини. Багато націй світу надавали символічних значень кольору і з їх допомогою обмінювалися своїми ідеями та почуттями. Протягом довгих років завдяки багатому досвіду та творчій діяльності широких народних мас у різних країнах з'являлася величезна кількість культурної спадщини, із символічним значенням кольору, які й до сих пір є постійними затвердженими позначками сприйняття кольорів. Вони відображають національні звичаї, побут, уявлення та захоплення кожного народу. Тому в різних мовах речі, що позначають той самий колір, можуть мати різні символічні значення. Дана робота присвячена дослідженню про те, як колір використовується в спектрі різноманітних галузей культури саме Південної Республіки Кореї та його вплив на розвиток країни.

Актуальність теми. Кольорова теорія – поняття комплексне і в своїй основі самобутнє та багатогранне. Традиційна корейська палітра кольорів істотно відрізняється від західної, та як східна країна, формуванню її колірної системи очевидно притаманний вплив Сходу. У її основі лежать неповторні лінії і кольори східних традицій. Традиційні вірування корейців - шаманізм, буддизм, конфуціонство, даосизм – завжди грали помітну роль в соціально-культурному розвитку країни. Навіть у кольоровій палітрі Кореї ідеї цих релігій сплавляються і вступають у вжиток. І, незважаючи на те, що останнім часом в Кореї набула поширення західна культура, унікальна національна культура продовжує розвиватися як в чистому вигляді, так і в різних гармонійних варіаціях із застосуванням сучасного. Сліди використання традиційної корейської кольорової гами, присутні у багатьох культурних галузях, починаючи ще з періоду трьох держав, дають уявлення про сприйняття смислового аспекту кольору корейцями на той час, їх національну психологію та самобут.

Південна Корея - одна з найдивовижніших країн Азії. Вона відноситься до «нової індустріальної» країни з високим доходом, що розвивається. Країна має сприятливе географічне положення, що приваблює багатьох туристів. Актуальність теми полягає у систематизації та оновленні знань, з приводу вивчення кольорової теорії Південної Кореї. Таким чином, проблема полягає у детальнішому вивченні історії, культури, традицій, релігії та регіональних відмінностей на підставі традиційної корейської кольорової гами.

Об'єктом дослідження є сприйняття кольорів у корейській культурі та культурологічна характеристика кольорів країни Південна Корея. У цій роботі було проведено аналіз кольорів, їх символізму та причетності до формування колірною сприйняття корейської нації впродовж часу.

Предметом дослідження цієї роботи є сприйняття кольорів у корейській культурі.

Мета дослідження полягає у з'ясуванні символізму кольоризмів та їх вплив на розвиток культурної галузі Кореї вцілому, виявлення нової інформації про культурне багатство країни та сприйняття символізмів нацією, яка стане у пригоді іншим дослідникам, та складанні опису і характеристики символіки кольоропозначень у корейській культурі, який можна буде використовувати для здобуття корисної інформації та поглиблення у культуру країни.

У ході дослідження були компільовані наступні **завдання**:

- 1) Розгляд та дослідження теоретичних засад децініції кольору та його формування у систему культурної значущості;
- 2) Підбір відповідної інформації для вивчення даного об'єкту дослідження;
- 3) Дослідження особливостей сприйняття кольорів та їх символіки в межах корейської та української культур;
- 4) Створення порівняльного аналізу та розбір спільності та відмінності колірною усвідомлення між корейською та українською культурами.

- 5) Вивчення літератури та підготовка тексту для передачі чіткого і зрозумілого висловлення матеріалу;
- б) Оформлення роботи.

Методами дослідження являються аналіз літературної, довідкової, статистичної інформації, та порівняння досліджуваних об'єктів на основі зіставлення їх спільних та відмінних рис.

Наукова новизна дослідження теми сприйняття кольорів у корейській культурі полягає у тому, що в подальшому підібрана та досліджена нами інформація може знадобитися для вивчення тем пов'язаних із кольоросприйняттям та культурною багатозначністю, і бути корисною для різноманітних галузей, які використовуються та переплітаються з культурою Кореї. Також, дана інформація стане в нагоді майбутнім перекладачам та сходознавцям для кращого розуміння культурної специфіки Кореї та проведення лінгвокультурологічних досліджень.

Практична значущість даного дослідження полягає у можливості використання інформації, здобутої у цій роботі, для написання наукових робіт, пов'язаних із предметом вивчення, а також у ході проведення лекцій або інших наукових досліджень у ВНЗ чи інших установах, для розширення кругозору у межах вивчення сходознавства, культурології та лінгвістики.

Структура дослідження. Робота складається зі вступу, двох розділів, висновків до них, загального висновку, анотації іноземною мовою та списку використаної літератури.

РОЗДІЛ 1

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ДЕФІНІЦІЇ КОЛЬОРУ. ФОРМУВАННЯ КОНЦЕПЦІЇ КОЛІРНОГО СПРИЙНЯТТЯ КОРЕЇ

1.1 Поняття кольору, його ознаки та класифікація

Колір – поняття багатогранне та амбівертне. Це візуальне сприйняття особою світлової хвилі, яке базується на здатності розрізнення електромагнітних випромінювань. Колір є невід’ємною частиною нашого життя, і є предметом вивчення у низці галузей наук, так само як і психологічним та культурним чинником. Розрізняючи кольори, ми формуємо думку та суб’єктивне сприйняття щодо навколишнього середовища, що дає нам змогу краще оперувати у соціумі, бо колір впливає на різні аспекти людського життя. Спроби у створенні колірної теорії сягають років ще до нашої ери, та впродовж історії проблемою кольору переймалися багато вчених, таких як Леонардо Да Вінчі, Ісаак Ньютон, Йоганн-Вольфганг фон Гете та багато інших.

Характеристика кольору вирізняється за трьома основними ознаками: *тоном, світлістю та насиченістю*.

Кольоровий тон – є відносною світлістю або темністю кольору, що відповідає за його розмежування у колірному спектрі. В незалежності від різниці інтенсивності та яскравості відтінків, близьких до певного кольору, вони все одно будуть належати до однокольорового тону. Кольорові тони також поділяються на теплі тони та холодні тони. До теплих тонів відносять кольори, які асоціюють з сонцем чи вогнем, це такі кольори як жовтий, оранжевий та червоний. Контрастом до теплих тонів є холодні тони, за такою ж манерою, вони асоціюються з відчуттям холоду, до нього відносяться синій блакитний та фіолетовий колір.

Світлість – це виражає собою близькість чи віддаленість від білого кольору, тобто зі зближенням кольору до білого, світлість кольору підвищується (напр. світло-зелений), аналогічно, при віддаленості від білого – яскравість знижується (напр. темно-зелений). Колір, який залишився незмінним, після впливу на нього світла називається локальним кольором.

Насиченість – це інтенсивність того чи іншого кольору та його близькість до білого, тобто чи є колір темніший, чи світліший. Таким чином, з насиченістю кольору утворюються утворюється широкий спектр тонів, наприклад світло-жовтий та темно-жовтий.

Спектральними кольорами називають кольори, які входять до обмеження колірного спектру відповідно. Ісаак Ньютон був першим з вчених, хто градував спектр на сім кольорів. Спектральні кольори йдуть послідовно наступним чином: червоний, оранжевий, жовтий, зелений, голубий, синій та фіолетовий. Їх також називають основними кольорами.

Кольори, які не відносяться до основних, але опинились у колірному колі при оптичному змішанні деяких пар кольорів, і в результаті дають ахроматичний колір, називають *доповнюючими* або *компліментарними*.

Кольори також поділяють на *хроматичні* та *ахроматичні*. *Ахроматичні* кольори включають в себе всі відтінки сірого, тобто якщо повністю розглянути діапазон сірого кольору, можна побачити, що найяскравішим з ахроматичних кольорів є білий колір, а найтемнішим - чорний. Від хроматичних кольорів вони відрізняються відсутністю тону, а єдине що відрізняє ахроматичний колір один від одного - це ступінь інтенсивності світла. Тобто, такі кольори, як сірий, темно-сірий, світло-сірий можна назвати ахроматичними, оскільки вони припадають до спектру тонів сірого кольору. Додаючи ахроматичний колір до хроматичного, інтенсивність світла хроматичного кольору знижується. Тому ступінь світлості кольору базується на змішуванні ахроматичного кольору з

хроматичним, із розміщенням ахроматичного та хроматичних кольорів, ахроматичний колір набуде відтінку, який буде доповнювати хроматичний колір, в той час як відтінок хроматичного кольору – підсилиться.

Хроматичні кольори – це кольори та їх відтінки, присутні у колірному спектрі, тобто це червоний, жовтий, синій, зелений тощо.

1.2 오방색 як фундамент колірної схеми Кореї

Поняття 오방색 [обансек], або як ще його називають, «Традиційна корейська кольорова гама» – це п'ятиколірна схема корейських традиційних кольорів: білого, чорного, синього, жовтого та червоного, які символізують п'ять елементів. Причина, за якою цей термін має у своїй структурі склад 방 («місцевість») полягає в тому, що кожен колір позначає напрямок, а саме: синій означає Схід, червоний означає південь, жовтий означає Центр, білий – Захід, а чорний – Північ. Саме ці п'ять кольорів часто можна побачити в корейських творах мистецтва, архітектурі та кухні. Ідея 오방색 є глибоко вкорінена в корейській культурі та часто асоціюється з гармонією та рівновагою. П'ять кольорів використовуються для представлення різних аспектів життя, таких як здоров'я, багатство та щастя, і вважається, що вони приносять удачу, якщо їх використовувати разом у збалансованому ключі.

Ще за періоду Чосон були введені строгі обмеження носіння одягу конкретних кольорів, та їх використання регламентовано, аби встановити соціальні системи, бо кожний колір на той час позначав соціальний статус, політичний клас або ієрархічне стояння тієї чи іншої особи. Дами зі статусом або чиновники при суді повинні були дотримуватися обмежень щодо кольору суду, як показано нижче (у верхньому вбранні):

Імператор/Імператриця – Жовтий

Король/королева – Червона

Принц/Принцеса – Багряно-червоний

Дружини чиновників/Простий люд – Зелений

Винятком із наведених вище кольорових обмежень були шамани, артистки та діти. Ще одним винятком із цього дрес-коду були дні народження, весілля, свята та особливі події. Тому, причина, чому китайський імператор живе в жовтих кахельних будинках у жовтому одязі, походить від цих п'яти кольорів і ґрунтується на глибокій китайській ідеї, що вони є «центром» Всесвіту.

З іншого боку використання кольорів у довгій історії Кореї можна підсумувати двома основними характеристиками: однією з них є схильність до білого та натуральних кольорів, які не були зфабриковані, а інший — гармонійне використання основних кольорів. З давніх-давен білий колір фігурував у міфах про заснування нації, а корейці вважали за краще носити білий одяг настільки, що їх називали «білими».

Загалом, білий символізує істину та світло, подалі від бруду. Він зображає вихідну точку, походження та корінь речей. Білий колір був улюбленим у багатьох культурних сферах, які поклонялися сонцю. Проте, зрозуміло, що пререференція корейців до білого одягу протягом тисячоліть розглядається як окрема характеристика Кореї. Схильність до білого вважається наслідком естетичної свідомості до чистоти, смирення та глибокої релігійної віри, яка надихала відданості, чистому, природному та недекоративному.

П'ять кольорів також відповідають п'ятьом земним елементам, і для кожного кольору відведені відповідні їм матеріали: синій означає дерево, червоний означає вогонь, жовтий – ґрунт, білий – залізо, а чорний – воду. Усі ці елементи відтворюють собою визначену ланцюгову реакцію, тобто: коли деревина спалюється, там, де вона згоряє, утворюється ґрунт та залізо, з холодного заліза утворюється вода, а за допомогою води виростають дерева – це називається 'спільним процвітанням'; Звичайно, 상극

(протилежність) не є концепцією боротьби добра та зла, але його можна розглядати як свого роду «контроль», «баланс».

До того ж, присутні відомості, що у турків п'ять кольорів теж введені у вжиток, і з випадком цієї сторони колірне розташування є таким же, як введено в Азії, але з часом релігійні кольори були додані у значенні. Вплив п'яти кольорів також не оминув монголів та Русь.

Порівняно зі східним регіоном, п'ять кольорів, поширені у східнослов'янській області, є різними за складом: зелений – це Схід, чорний – це Захід, білий – Північ, червоний – Південь. Ці п'ятивимірні кольори також застосовувалися до географічних найменувань, у результаті чого з'явилися різноманітні географічні назви, однією з яких є '젤레나 україна', буквально 'Зелена Україна', що означає '녹 우크라이나' – Зелений Клин, хоча це вже є вимерлою країною.

Поняття 오방색 вживалось у різних сферах, включаючи мистецтво, літературу, філософію, медицину, архітектуру, кухню та багато іншого, і мало значний вплив на різні аспекти корейської культури та суспільства.

У традиційному корейському живописі 오방색 часто використовується для створення яскравих і гармонійних композицій, для представлення п'яти елементів природи та передачі символічних значень. Наприклад, синій і зелений використовуються для зображення води і рослинності, тоді як жовтий і червоний використовуються для зображення вогню і сонця.

Концепція 오방색 також не оминула сферу кулінарії Кореї. У корейській кухні 오방색 підкреслює важливість збалансування різних кольорів і смаків у страві. Наприклад, типова корейська їжа часто складається з рису, супу та різноманітних гарнірів, кожне з яких ретельно підібрано, щоб забезпечити баланс п'яťох традиційних кольорів та поживних речовин. Кажуть, що страва, яка складається з цих п'яти кольорів, сприяє фізичному та психічному здоров'ю. Такі популярні корейські страви,

як 비빔밥 [бібімбап] і 잡채 [чапче], є фантастичними прикладами такого типу їжі.

Використання п'ятьох кольорів було притаманне і для оздоблення будівель у Кореї, що дало цьому колірному декоративному мистецтву назву 단청 [танчон]. Візерунки, намальовані на основі п'яти кольорів, зазвичай можна побачити у визначних культурних місцях, на традиційних дерев'яних будівлях як палаци та храми. Кожен колір використовувався за певними правилами, та для конкретної будівлі відповідно. Наприклад 금단청 - оздоблення на дереві, використовувався на храмах, 모로단청 - оздоблення кінцівок дерев'яних споруд, - на палацах, а 굿기단청 - стиль, в якому прості візерунки додавались вже на покриту поверхню дерева, використовувався на приватних школах. Нанесення оздоблень вимагало слідуванню певних правил та ідеально відточених майстерських здібностей, тому, людей, які бралися за роботу прикрашання будівель в такому стилі, називали 단청장 [танчончан], та наразі вони вважаються живою національною частиною культурної спадщини Кореї. Функціонально, фарбування деревини та її оздоблення служило методом запобігання гниття дерева за різних погодних умов, а візуально, яскравими кольорами намагалися виділити будівлі, які були авторитарно значущими та публічно вживаними.

Висновки до розділу 1

Підсумовуючи усе вищесказане у розділі 1, нами було проведено пояснення теоретичних аспектів дефініції кольору, роз'яснення його ознак та характеристик. Крім того, було представлено низку вчених та науковців, які досліджували тему кольорів впродовж років.

Ми пройшлися по поняттю 오방색 («п'яти основних кольорів», «Традиційної корейської кольорової гами») та його вплив на чимало аспектів корейської культури. Також, нами було наведено приклади використання п'яти основних кольорів у ряді галузей Кореї, культурної та

соціальної сфери життя, ще з періоду Чосону, де кольори використовуються для різноманітних цілей та відіграють важливу роль і функцію. До того ж, ми розглянули декілька асоціативних варіантів п'ятьох основних кольорів у Кореї, породжених ще з давніх часів, та їх використання у різних сферах життя, спираючись на ці аналоги.

Окрім цього, були наведені приклади використання концепції 'п'яти основних кольорів' у інших народів та позначення їх схожості до корейського сприйняття та асоціацій.

РОЗДІЛ 2

ПОРІВНЯЛЬНИЙ АНАЛІЗ СИМВОЛІКИ КОЛЬОРІВ ТА СЛІВ-КОЛЬОРОПОЗНАЧЕНЬ В КОРЕЙСЬКІЙ ТА УКРАЇНСЬКІЙ КУЛЬТУРАХ

Від речей, які ми використовуємо, одягу, який ми носимо, і просторів, які ми населяємо, ми покладаємося на колір, щоб забезпечити візуальну привабливість, коди даних і значення. Розрізняючи кольори, ми краще розпізнаємо об'єкти навколишнього світу, краще справляємось із життєво важливими завданнями. Кольори також несуть у собі інформацію, важливу для комунікації. У нашому дослідженні ми, насамперед, порівняємо культурологічні аспекти сприйняття кольору в корейській та українській культурах.

2.1 Білий колір

Білий колір як в українській, так і в корейській культурі має спільне значення та представляє з себе колір чистоти, невинності, радості та домінує частотністю свого вживання разом із чорним кольором, створюючи білатеральну картину світу.

В українській культурі білий колір несе мотив чистоти та цнотливості, і пов'язаний з денним світлом. "Білий світ" символізує усе видиме, осяяне небесним світлом, та є кольором святих. Однак білий колір в українських традиціях також пов'язаний і з образом смерті. Це колір жалоби, коли покійників вдягали у біле та покривали білим саваном. Білий також символізує ношу, у якій з'являються примари та мерці.

Білий колір традиційно є символом краси, ніжності, найсвітліших почуттів, найніжніших мотивів. Хроматизм "білий" виявляє семантичну асоціацію зі спокійним станом душі, чим підсилює повне розуміння образності кольористичного епітета або метафори.

Корейці аж з давніх-давен віддавали перевагу білому кольору. Так само як і в українській культурі, він вважався символом чистоти та чесності. Для стародавніх корейців білий колір представляв вихідну точку, походження та саму основу людства. Вони свято вірять, що білий колір є символом непорочності, чистоти та смирення, а його використання означає відданість всьому природному, чистому та недекоративному, і вважають білий колір є основним символом. Тому вбрання білого кольору корейці носили дуже охоче впродовж тисячоліть аж до сьогодення, таким чином вони заслужили собі прізвисько 백의민족 («нація у білому одязі») і це стало рисою, характерною для корейського народу. Білий також несе в собі сильні культурні підтексти, оскільки корейці носили білий ханбок, щоб символізувати патріотизм. У період Чосон вчені, які наслідували Конфуція, були відомі тим, що носили білі мантиї з чорною окантовкою, щоб візуально виразити та вшанувати аскетизм вченого. Тут чорний і білий символізують гармонію, а білий символізує чистоту, знання та невинність. Оскільки білий символізує чистоту та невинність, незважаючи на поступові зміни в багатьох культурах, для корейської нареченої, наприклад, неможливо уявити використання якогось іншого кольору, крім білого, у день свого весілля. Так само як в українській культурі, білий колір також уособлює

смерть, символом цбого позначення є біла квітка зризантеми. Зокрема через те, що білий колір також мав зв'язок із церемонією збору врожаю та сонцем, він широко зустрічається в корейських міфологічних казках та легендах.

Чимало українських і корейських словосполучень, що містять слово «білий», не мають символічного значення і просто позначають білий колір. Наприклад:

- Українські висловлювання: біла квітка, біла фарба, білий сніг, білі хмари, білий папір, біла крейда, білий день;
- Корейські висловлювання: 흰꽃, 흰색감 흰눈 백설, 흰구름, 흰종이 백지, 백묵, 백주.

У вищезгаданих українських і корейських висловлюваннях слово «білий» повністю відповідає своєму значенню і не має додаткових смислів.

Однак в українській та корейській мовах існують такі вирази, у яких слово «білий» як означає колір, так і несе символічне навантаження. На Заході вважають, що «білий колір означає благо, джерело сили та здоров'я, чистоти; безбідність, відсутність невдач; зачаття та народження дитини; ясність; сміх; доблесть і щедрість». У корейській мові слово 흰, 희다 («білий») китайськими ієрогліфами пишеться як 白 (백). Подібні вирази із символічним значенням білого кольору нерідко зустрічаються у двох мовах. Насамперед можна виділити вирази з позитивним забарвленням. Наприклад, українські висловлювання:

- біла Олімпіада (겨울철올림픽경기대회);
- біле м'ясо (닭고기 또는 송아지고기);

Корейські вирази:

- 백지화하다 («зводити нанівець»);
- 백옥같다 («як молочно-білий дорогоцінний камінь»);
- 백민 («простий народ»);

На противагу позитивному забарвленню виділяється і негативний зміст подібних виразів. Наприклад, українські вирази:

- білими нитками шито (이것은 속이 뻥히 들여다보인다);
- білої кобили сон (말이 안 된다);

Корейські вирази:

- 흰소리치다 («хвалитися»);
- 백수건달 («жебрак ледар»); 희뽀다 («пихатий»).

Таке поєднання позитивних та негативних забарвлень пояснюється тим, що в українській та корейській мовах білий колір набуває різних символічних значень незалежно від кольоропозначення. Зокрема, негативні значення слів та виразів із семантикою білого кольору показують, що він уже почав втрачати традиційну позитивну символіку «добра».

2.2 Чорний колір

Чорний колір є «кольором сажі, вугілля» і постійно асоціюється із чимось негативним у свідомості різних народів. Так само і в українській культурі він є символом страху, смутку, зла та ненависті. Підкреслююється такий символізм завчасно в українських фразеологізмах, яких достатньо багато. Візьмемо за приклад такі фразеологізми: чорний день (검은 날—가난한 때), чорна справа (시꺼먼 일—너절한 일), на чорну годину, чорний список (검은 명부—요시찰인명 부). Чорною вівцею називають особу, яка ганьбила сім'ю або суспільство та негативно виділялась із натовпу якоюсь частинкою свого характеру. Коли людині перебігає дорогу чорна кішка, це означає що на неї буде чекати якась неприємність чи біда. В українській літературі чорний колір також традиційно несе негативне емоційне значення – сум, туга, розпач, горе, наприклад: «О цій порі, аж чорні од розлуки, голосять наші матері, заламуючи руки», - у поданих рядках поезії

Василя Стуса «Навкруг» чорний колір підкреслює безодню материнського страждання.

У корейській культурі чорний також асоціювався з негативними значеннями, такими як ніч, смерть, темрява, невідомість тощо. Але чорний офіційний одяг та капелюх династії Чосон символізували «формальність» і «гідність». Таке використання чорного можна побачити у багатьох історичних корейських драмах, де зазвичай королі носили традиційний чорний капелюх, який підкреслював цю символіку. А через спрощений чорний офіційний одяг і шкільну форму тощо, які носили після японської окупації, він також позначав інституцію та правила. Однак, у сучасну епоху чорному кольору надають перевагу через його сприйняття як колір, що символізує ексклюзивність та вишуканість, позбавляючись від старовинних і похмурих відтінків минулого, та зараз чорний є одним з домінуючих кольорів у сучасній моді через прагнення корейців до вестернізації та прийняття міжнародних тенденцій моди. Чорний колір також універсально символізує траур, смерть та горе, тому в українських та корейських традиціях для оплакування покійника на похоронні церемонії люди схильні одягатися в чорну одягу.

Подібно до української мови, чорному кольору в корейській мові відповідає значення «поганий». Це можна побачити у багатьох корейських виразах, де кольоропозначення чорного висвітлює негативні риси того чи іншого явища. Наприклад: 검은손 («чорна рука»), що означає підступна дія, дотик тощо, 검은돈 («чорні гроші»), зображає гроші, зароблені неналежним, неправильним чином, або ж вираз 흑심 («чорна душа») - розум, сповнений підступної та нечистої жадібності.

В українській та корейській культурах чорний часто відіграє роль «контрасного до білого» кольору, де білий та чорний асоціюється з протиставленнями добра і зла, дня і ночі, світла і темряви тощо.

Ми часто зустрічаємося з виразами, в яких чорний колір протиставлений білому. Наприклад, український вираз:

- Видавати біле за чорне (흰것을 검은것으로 잘못 리해하다).

Або корейські вирази:

- 검둥개 미역감긴다고 회여지지 않는다 («Скільки не мий чорну собаку, вона білою не стане»).
- 한번 검은 희기 어렵다 («Важко стати білим, якщо раз був чорним»).
- 흑백을 가리다 («Відрізнити чорне та біле»).

Однак, комбінація чорно-білого кольору також символізує гармонію та зростання на кшталт концепції Інъ Ян.

2.3 Червоний колір

Червоний є одним із рудиментарних та найпроміненітніших кольорів, як в корейській, так і в українській культурах.

В українській літературі символіка червоного кольору є чи не найбагатшою з усіх кольорів. Червоний колір з одної сторони асоціюється з красою, радістю, любов'ю до життя, а з іншої – мстивістю, розоренням та розрухою. Це колір крові, вогню та одного з українських символів України – калини. Червоний колір має властивість протидіяти злим заклинанням, та часто використовується для заговорів і обрядів, аби відігнати та оберегти себе від злих духів. Зазвичай цей обряд представляє із себе використання червоних ниток або інших речей які прив'язують до рук.

За приклад використання позначення червоного кольору в культурі України, поглибившись в українську літературу, можна зазначити що ця кольороназва частіше за все постає символом життєвих змагань, завзятої боротьби народу та крові.

В той час як у корейській культурі червоний сприймається як символ влади, екзорцизму, переслідування щастя, антикомунізму, солідарності та згуртованості. Подібно до українських мотивів, у корейській культурі ще з давніх часів вважалося, що червоний колір має шаманську силу, яка допомагає людям відганяти злих духів або ж невдачу, і він використовувався у цілях оберегу та захисту у формах амулетів, ниток або ж фарбування нігтів та інших обрядів.

Для корейської культури є характерним співвідношення червоного кольору з сонцем. Наприклад, у відомій корейського поета Чхве Чхівона (875-?) сонце, що сходить, порівнювалося з лотосом, що розпускається. Таким чином в корейській культурі спостерігається і зв'язок квітки червоного кольору із сонцем. В даний час у корейській мові червоний колір символізує кровопролитну боротьбу, революційний ентузіазм і переконання у перемозі революції. У галузі корейської літератури у світ вийшли твори, що показують позитивну конотацію цього позначення кольору, в тому числі 붉은 단풍잎 («Червоне листя клена»), 붉은기 («Червоний прапор»), 붉은 화살 («Червона стріла»). Однак у корейській мові червоний колір вживається і в значенні «порожньо, без нічого». Слово 붉은, 붉다 («червоний») пишеться в китайському ієрогліфі як 赤 (적).

Наприклад: 적빈 («крайня бідність»); 적수공권 («з порожніми руками»).

У виразі 새빨간 거짓말 («нахабна брехня») слово 새빨간 («темно-червоний») вживається зі значенням «абсолютно безпідставний», а у виразі 눈알이 시빨ջ다 («очі налиті кров'ю») слово 시빨ջ다 («яскраво-червоний») має негативну конотацію і використовується у значенні «захоплюватися пошуками і стеженнями чогоось». Таким чином, ми можемо сказати, що символіка червоного кольору в обох мовах

різноманітна та амбівалента і колірне позначення «червоний» несе різне смислове навантаження.

Дуже проміентно в корейській культурі виступає комбінація червоного та синього. Баланс червоного і синього має велике значення в корейській культурі та як чорний та білий представляє собою гармонію.. Тоді як червоний колір представляє енергію Ян (чоловіка), яка є чоловічою за своєю природою, синій колір представляє енергію Інь (жінки). Ось чому червоний колір на корейському прапорі пом'якшується синім кольором, а також чому потенційна пара вибирає червоний і синій для своїх весільних нарядів.

Також червоний колір може відрізнитися за рівнем насиченості. Відтінком червоного, який можна найчастіше знайти у виразах двох мов, є рожевий. Він іноді описується як світло-червоний, однак точніше значення для нього - ненасичений червоний колір. Рожевий колір нагадує зорю, яку давні слов'яни представляли у вигляді прекрасної богині. В українських виразах рожевий колір зі значенням «веселий, невдоволений» став символом, що позначає сентиментальний і гарний настрій, а навколишній світ - ідеалізований, більш прекрасний, ніж насправді:

- бачити все в рожевому світлі (모든 것을 낙관적으로 보다);
- дивитися крізь рожеві окуляри (결함과 어두운 측면을 보지 못한다).

Символіка рожевого кольору почала вживатися у культурних творах з першої половини ХІХ ст. Романісти й сьогодні любляють ці висловлювання. Деякі з них мають іронічний характер:

рожеві надії (밝은 희망); рожеві мрії (낙천적공상).

Але у корейській культурі, рожевий вважається кольором чудової перспективи, у корейській мові він символізує радість, надію, оптимізм та ін. Тому що троянда прекрасна і має чудовий аромат: 장미빛인생 («життя в

рожевих фарбах» або ж «радісне життя»); 장미빛청춘 («повна надій молодість»).

2.4 Зелений колір

Символіка зеленого кольору. Це широкорозповсюджений факт, що зелений колір – це колір природи, трави та дерев та іншої рослинності.. Корейське позначення кольору «зелений» пишеться в китайській ієрогліфіці як 綠 (록). Також він передає позитивну емоцію, що образно виражає рідний будинок і край. Як у корейській так і в українській культурах зелений символізує життя, весну молодість, новий початок та ін.

Зелений колір у Кореї репрезентує процвітання, розвиток, молодь та новий початок. Спираючись на це значення, можна побачити, що у Кореї в зелений колір фарбують будівлі великих підприємств та роздрібних торговців, сподіваючись залучити багатство, добробут та процвітання бізнесу. Аби набути характеристик нового етапу життя та молоді, багато традиційних інститутів також змінили свої золоті та чорні вивіски на сучасний зелений колір.

Корейці особливо люблять вираз 푸른 소나무 («зелена сосна»). Взимку сосна непохитно стоїть навіть при сильному холоді, не втрачаючи свого зеленого кольору. Така екологічна особливість і «міцний дух» сосни широко використовуються в літературних творах як образотворчі прийоми, що виражають вірність і переконання революціонерів, які долають важкі випробування та труднощі. З квітня 2015 р. сосна стала національним деревом Корейської Народно-Демократичної Республіки.

У багатьох українських віршах і творах зелений колір є символом добробуту, здоров'я та життя людини. Як відомо він найчастіше

асоціюється з весною, коли вся природа одягається в зелену «шубу», або молодістю, як у наступних висловлюваннях: 푸른 동산 («зелений сад»), 푸른 언덕 («зелений пагорб»), 푸른 산 («зелена гора»). Зелений колір використовується у літературі для опису природи, акцентуючи прихід весни або процвітання, природи. Одне з найяскравіших відображень цього можна побачити у творі «Лісова Пісня» Лесі Українки: - Провесна. По узліссі і на галяві зеленіє перший ряст і цвітуть проліски та сон-трава. Дерева ще безлисті, але вкриті бростю, що от-от має розкритись.

В українській мові також існує фразеологізм — зелена вулиця. Як відомо, на світлофорі зелений колір протиставлений червоному. Червоний колір означає "прохід заборонений", а зелений колір - "вільний проїзд, відсутність небезпеки". Тому зелений світлофор - це вільний рух без зупинок дорогою, на якій зелене світло дозволяє рух. Приклад використання цього виразу ми можемо побачити у творі Василя Кучера «Трудна любов»: – От ми й заберемо його (голову колгоспу) од вас, – сказав Сагайдак, – та повеземо туди, де його ніхто не спинятиме, а ще й дорогу йому дадуть. Зелену вулицю (Василь Кучер, Трудна любов, 1960, стор. 387). Досить цікавим способом українці описують стан сильного алкогольного сп'яніння – до зелених чортиків, а також вираз зелений змії (풀색뱀), що означає горілка. Особливого значення зелений набуває у зв'язку з поширенням різноманітних екологічних рухів, що виступають на захист природи. Часто такі організації використовують для свого найменування узагальнене поняття «зелені». Вжиток кольору в такому напрямку діяльності можна побачити на прикладі Львівської станції компостування органічних відходів «Зелене місто».

В обох мовах зелений колір зазвичай позначає також недозрілість плодів, фруктів та овочів. Тому зелений колір використовується для характеристики юнаків та підлітків у порівнянні з «молодими, недозрілими, незагартованими» плодами. Наприклад, українські вирази:

- зелена молодь (새파란 청년들);
- зелений юнак (꽃내기, 햇내기);
- зелений учень (철부지녀중학생).

Корейські вирази:

- 푸른 희망 («мрія молодості»);
- 푸른 꿈 («майбутній сон»);
- 푸른 시절 («молоді роки»).

2.5 Синій колір

Символом синього кольору є розум і стійкість, чесність, добра слава, він налаштовує на зосередженість, систематичне самовдосконалення. З ним першими асоціюються колір небесного простору та моря, що позначає як висоту і глибину, так і постійність, вірність, правосуддя та досконалість. В уяві стародавніх єгиптян правда позначалася саме синім кольором, а в грецькій міфології він символізував Зевса і Геру, оскільки вони, за уявленням, мешкали вище хмар. Також синій колір асоціюється з доблестю і відвагою. Свого часу саме синя стрічка була найвищою винагородою лицареві за його досягнення. Також синій колір асоціюється з королівською владою, високим, благородним походженням. Про це свідчить існування фразеологізму «блакитна кров», який позначає представників аристократичного походження. Синій колір також символізує блискавку, яка порівнюється з синіми вогниками, що перебігають по червоних жаринах догоряючого вогнища. Цей порівняльний прийом присутній у "Слові о полку Ігоревім" під виразом "тріпотять сині блискавиці". До того ж, синій колір викликає почуття холоду, спокою та самотності, і нагадує про тінь. Символізм саме таких значень синього кольору викривається в українській

народній пісні «Ой, не шуми, луже»: «Там моя могила, край синього моря, Де буйний вітер віє І тиха розмова».

В українській міфології синій також пов'язан із «потойбічним світом», з місцем перебування нечисті, та виступає як атрибут «чужого» простору.

Як і чорний колір, синій також розпізнається як колір смерті, трауру. На Поліссі заборонялося прикрашати весільний стіл синьою скатертиною, але за повір'ями, якщо людина знайде квітку папороті, обрамленої синім кольором, то це сприяє її багатству та щастю. За іншими траціями якщо перед Великоднем хтось із сім'ї помирає, пасхальні яйця прикрашають у синій колір.

У східноазійській філософії синій колір символізував утопічну природу. Різноманітні відтінки природи, гір, моря, річок, неба, долин та іншого, від світло-блакитного і темно-блакитного до зеленого, вважалися спільно такими тонами, що належать до одного кольору, який позначає життя і надію. У корейській мові чимало спільних вживань у однаковому значенні синього та зеленого кольорів, незважаючи на чутливу різницю у нюансах. Наприклад: 푸른 하늘 («синє небо»), 푸른 벌 («зелене поле»), 푸른 바다 («синє море»), 푸른 산 («зелена гора»). Зрозуміло, що колір гори – зелений, а колір моря – блакитний. Але, не зважаючи на це, корейці в обох випадках використовують слово 푸르다, тобто «синій». Це пояснюється тим, що корейці набувають зеленого кольору за варіант синього кольору. До того ж, ці слова — 풀 («зелений») і 푸르 («синій») — у корейській мові етимологічно сягають одного джерела. Таким чином, корейською мовою можна замінити зелений колір синім. Тому синій та зелений мають у цій мові майже подібну символіку. Але в китайській ієрогліфіці ці кольори чітко поділяються. Зелений пишеться як 綠 (록), а синій – як 靑 (청).

У корейській мові в багатьох висловлюваннях синій колір має негативну конотацію та символіку. Наприклад, корейський вираз 청맹과니

(«сліпий») означає людину, яка на вигляд здорова, але не бачить далі свого носа. У переносному значенні цей вираз вказує на людину, яка є недалекоглядною та непроникливою. Подібний корейський вираз керма в буквальному перекладі звучить як «синя альтанка». Воно означає «публічний будинок», тобто «питний заклад із повіями». У цих виразах символіка також негативна. У корейських виразах 서슬푸른 량반 («грізний дворянин») і 푸르딩딩한 얼굴 («ображене обличчя») синій колір теж має негативне значення.

Використання кольорів з традиційною метою зображення соціального статусу чи ідентичності все ще має місце в сучасному суспільстві, і це включає ідентифікацію та вираження компанії, бренду, коледжу, професії та статі. Кольори, які символізують стать, можна знайти в кольорі дитячого одягу, наприклад, рожевий і блакитний або ж таки синій. Незважаючи на те, що є ті, хто критикує практику стереотипного відображення немовлят кольорами, зазвичай у Кореї, та в більшості інших країн світу, дівчаток одягають у рожеве, а хлопчиків — у блакитний або синій.

2.6 Жовтий колір

Жовтий колір символізує царство, елегантність і чистоту, також матір-природу, ґрунт і родючість, але він має ознаку суперечливого значення. З одного боку, жовтий – це колір Сонця або золота, а з іншого він символізує смерть, життя в потойбічному світі.

Жовтий є одним з кольорів національного прапора України; оскільки колористика є важливим аспектом у формуванні світосприйняття та системи народних уявлень, жовтий колір доволі чітко описує Україну й українців як націю. У психологічному розумінні кольору, жовтий є символом свободи, що уособлює український народ та його волю й віру в

найкраще, так само, як у візуальному сприйнятті жовтий колір характеризує жовті лани українських земель.

Однак, в українському мовленні жовтий колір несе доволі негативне значення. Це можна побачити на прикладах таких фразеологізмів як жовтороте пташення, що означає молоду недосвідчену людину, жовтий диявол - вживається на позначення золота, що поневолює людей, жовта преса - низькопробна преса, яка публікує недостовірну інформацію.

В українській культурі існує багато повір'їв, де жовтий також зображається у негативному світлі. Згідно з віруваннями, поява жовтих плям на руці віщує смерть, а хто навесні побачить жовтого метелика, буде у цьому році нещасливим і хворим.

Негативні означення жовтого кольору можна також вловити в українській літературі. Провівши семантичний аналіз кольору у романі Павла Загребельного «Диво», було виявлено, що жовтий колір тут має ознаку ненависті: "Навіть золото не подобалось йому так, як срібло, бо в золоті була якась прихована пиховитість, воно світилося жовтістю, холодною і далекою, і нагадувало цим невловимість нічних вогнів на болотах і узліссях".

Світло-жовтий в деяких країнах визнавався кольором сонячних божеств, особливо Аполлона, а в східних країнах 황포 («жовтий верхній одяг») називалося вбрання імператора або короля, і як було вищезгадано імператори та імператриці періоду Чосон носили жовтий верхій одяг, що символізував їх високий соціальний статус, та надавав їм метафоричного значення «Центру» світу за законом п'яти кольорів.

У корейській культурі чотири сторони світла та центр були співвіднесені з 오행 (п'ятьма кольорами): жовтий (центр), чорний (північ), зелений-синій (схід), червоний (південь), білий (захід):

- 노란자위 («жовток — чудовий чи центральний з предметів»);
- 현무 (охоронець північного напрямку образ чорної черепахи);

- 청룡 («синій дракон» - символічне зображення східного напрямку);
- 주작 («червоний фенікс» - страж південної сторони);
- 백호 (дух в образі білого тигра, що охороняє Захід).

Незважаючи на те, що жовтий колір чарівний і позначає сонце, що дає життя, так само як і в українському мовленні, у більшості випадків він мав більше негативних значень, ніж позитивних, таких як зрада і ревності, сумнів, захворювання, перелюб, занепокоєння і недолік розуму та ін. У корейській мові слово 노란, 노랗다 («жовтий») пишеться в китайській ієрогліфіці як 黄 (황). Жовтий колір часом пов'язаний з різними назвами хвороб: *жовта хвороба* (황달병), *жовта лихоманка* (황열병). Коли люди страждають на подібні захворювання, колір їх обличчя стає жовтим.

У корейській мові також є чимало виразів із негативною конотацією жовтого кольору. Корейське словосполучення 노랑물이 들다 («забарвитися у жовтий колір») означає «просочитися ревізіоністськими поглядами чи поринути у розпусне життя», тобто «просочитися хворими ідеями»; 싹이 노랗다 («паростки жовчу») означає «вся справа з початку не йде на лад», тобто в буквальному сенсі паростки, які мають бути зеленими - зав'яли; 노란통이 («людина з набряклим жовтим обличчям») використовується для характеристики людини, у якого обличчя жовте і трохи опухле; 노란꽃이 피다 («пожовкнути») теж вказує на людину, у якої через недостатнє харчування, перевтому або хворобу, колір обличчя стає жовтим.

У сучасній корейській культурі жовтий набув більш позитивного значення, і активно використовується для дітей, через його світле та тепле змалювання. Зараз цей колір постає символом щастя та любові. У сучасній корейській культурі жовтий доволі часто використовується у кінематографічній галузі, для надання емоційного забарвлення через

кольорову гаму. Одним із прикладів служить використання жовтого кольору для сцени шлюбу двох героїв у фільмі «Завтра з тобою». Використання у цій сцені жовтої парасольки символізує поточний настрій щастя, що ми також бачимо в романтичній послідовності між двома героями у драмі «Секретне життя моєї секретарші».

Символічне значення кольору також можна легко помітити в сучасній корейській політичній культурі. У минулому в централізованому уряді під монархією корейського традиційного суспільства було важко виражати власну політичну ідеологію. Проте з часом в сучасному суспільстві почали виникати партії з різними думками та ідеологіями, та кожна політична партія або кандидат обрав певний репрезентативний колір, щоб звернутись до виборців, відобразивши свою політичну ідею через колірну палітру. З-поміж червоного, синього та інших партійних кольорів, найбільш вдалим використанням кольорів для сучасних політиків Кореї стало використання саме яскравого жовтого кольору колишніми президентами Де Чжун Кімом і Му Хюн Ро. Жовтий вже був використаний колишнім президентом Де Чжун Кімом, коли він балотувався в президенти в 1987 році. За допомогою жовтого кольору він хотів підкреслити надію та мир демократії.

Висновки до розділу 2

Кольори глибоко вкорінені в культурі та відіграють вирішальну роль у формуванні нашого сприйняття, переконань і поведінки. Кожен колір несе у собі довгу історію, переживання та досвід народу через події та соціальних пертурбацій, які з часом стали асоційоватися з ним, та його запровадження як кольору-символу специфічного поняття чи переконання внаслідок цього.

Отже, у розділі 2, ми провели порівняльний аналіз символічних значень різноманітних кольорів у корейській та українській культурах, і таким чином можемо підсумувати, що деякі кольори, дійсно, з давніх-давен

асоціювалися універсально, тобто мали однакове сприйняття народом, наприклад, як жовтий, білий та інші кольори. Тому, на засаді порівняння сприйняття кольорів, їх символізму та вжитку в мовленні у корейській та українській культурах, приклади, які були наведені нами у цьому розділі, дозволяють наочно ознайомитися з особливостями використання кольорів народами, а також на асоціативному рівні відчутти схожості та відмінності у їх перцепції.

Приклади сприйняття символізму кольорів, використаних у цьому розділі, також охоплюють значний часовий період – починаючи від 14 сторіччя до 21 сторіччя, що дає нам можливість побачити та дослідити картину змін асоціацій кольорів з часом, та сформуванню розуміння схожості та відмінності бачення кольорів культурами корейського та українського народів за відомостями емпіричних досліджень.

ВИСНОВКИ

Щоденно зустрічаючись з різноманіттям кольорів, ми автоматично асоціюємо кожен колір з якоюсь картиною. Тому, саме через асоціації людьми пов'язаних з тим чи іншим кольором, бере початок кольоровий символізм кожної нації. Кожний народ має свою символіку та широкий діапазон колірних значень, тож колірне сприйняття кожного народу – різне, та має свою специфіку, емоційний і психологічний тиск. Кожен колір несе у собі культурну та етнічну значимість і цінність, та вони яскраво висвітлюють життя традиційного суспільства за допомогою використання різноманітних прийомів у різних галузях діяльності та створюють певні асоціації пов'язані з культурою країни. Кольори використовуються по-різному в багатьох сферах діяльності у різних куточках світу, але існують відмінності в тому, на що вони натякають або позначають, через різні філософії ідеології та звичаї з однієї країни чи періоду в іншу. Саме досліджуючи відмінність та зміни в кольорах тієї чи іншої культури, ми отримуємо можливість зануритись у яскравий світ різноманітних культур та вивчаємо їх значення та цінності, які оточують нас у повсякденному житті, тим самим розширюючи кругозір сприйняття культурних традицій, відмінних від нас. Тож розуміння того, як кольори використовувалися в корейському суспільстві з минулого до сьогодення, пояснює особливості корейської культури та дає можливість зрозуміти корейську естетичну свідомість, спосіб мислення та життя.

Отже, провівши порівняльний аналіз символізму та вжитку кольорів в українській та корейській мовах і культурах, можна зазначити, що символіка кольорів у цих двох культурах дещо збігається та подібно використовувалась у різних галузях та традиційних обрядах. Хоча в сучасності кольори і досі грають важливу культурну роль та символізують значимість нації та їх традицій, зараз використання людьми кольорів у більшості випадків спирається на їх естетичне функціонування, таку

картину можна побачити у сучасному корейському суспільстві, яке адаптувало своє почуття сприйняття кольорів, і в той же час притримуючись традиції тих часів, воно плавно перейшло з надання переваги білому, до прийняття чорного одягу, так само як і бачення жовтого як «центру» всесвіту до кольору, пов'язаного з популістським іміджем. Таким чином, можна сказати, що символіка як і залишається невід'ємною частиною культури, так і постійно змінюється, так само як і сприйняття кольорів постійно буде варіюватися впродовж років, оскільки сприйняття будь-якого явища, культурного чи іншого, формується навколо історичного та соціального розвитку й прогресу, і є наслідком обміну інформацією у ході процесу глобалізації.

초록

본 논문의 주제는 "한국문화의 색채지각 개념"이다. 우리는 "색"의 개념에 대한 이론적 기초와 색 연관성, 지각 및 상징성의 개념을 분석했다. 우리는 한국과 우크라이나의 문화, 언어, 전통, 그리고 역사적인 측면과 어휘 기반에서 색의 사용을 비교했다.

색 의식은 색에 대한 생각과 가정, 역사적, 사회적 발전을 중심으로 형성된 심리적 반응을 포함한다. 색은 미묘하면서도 강력한 의사소통 도구이며, 그것은 우리가 세상을 보는 방식과 우리가 느끼는 감정을 알려준다. 색깔은 우리의 존재를 더 밝게 할 뿐만 아니라, 우리의 기분을 결정하고, 우리의 생각과 행동에 영향을 미친다. 색을 구별함으로써, 우리는 주변 세계의 물체를 더 잘 인식하고, 중요한 작업에 더 잘 대처한다. 색깔은 또한 의사소통에 중요한 정보를 전달한다. 이 연구와 색채 분석을 통해 우리는 한국 문화의 세계를 탐구하고 색채에 대한 그들의 인식과 역사적, 정치적, 사회적 진보를 통해 발견한다.

주어진 예를 통해 우리는 우크라이나와 한국 문화에 맞는 컬러 디스플레이의 특성을 이해하고 유사한 기능을 제공할 수 있는 능력을 부여받았다.

본 연구는 한국어와 우크라이나 문화의 색채 연구 분야에서 일반적이고 구체적인 특성을 보여주고, 연구 과정에서 달성한 한국의 상징성과 문화에 대한 보다 많은 정보를 제공하며, 언어학자나 번역 등 한국어와 관련된 다른 분야의 전문가들을 더 많이 돕는 것이 주된 목적이다.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

- Бойко Л., Сабліна С. (2015). *Фразеологічні одиниці з компонентом 'кольороназва' в мовній картині світу українців*. Рідне слово в етнокультурному вимірі.
- Білоноженко В. М., Винник О. (Ред.). (2003). *Словник фразеологізмів української мови*. Київ: Наук. думка.
- Войтович В. М. (2002). *Українська міфологія*. Київ: Либідь.
- Печенюк Т. (2009). *Кольорознавство*. Львів: Грані-Т.
- Форманова С. В., Базик О. И. (2003). *Семантико-стилістичні функції хроматизмів як засіб формування національно-мовної картини світу*. Сімферополь: Міжвузівський центр «Крим».
- Яворська Г. (1999) *Мовні концепти кольору (до проблеми категоризації)*. Мовознавство.
- National Folk Museum of Korea (2016-2017). *The colors in Korean life and culture*.
Відновлено 3
<https://artsandculture.google.com/story/vgXBoDKJVZn0LA?hl=en>
- Brown, J., Brown, J. (2006) *China, Japan, Korea Culture and Customs*. BookSurge.
- Naver 사전 (Глумачний словник). Відновлено з <http://dic.naver.com>
- Pratt, K., Rutt, R., Hoare, J. (1999). *Korea: A Historical and cultural Dictionary*. Surrey, UK: Curzon Press.
- 단청. Відновлено з <https://namu.wiki/w/%EB%8B%A8%EC%B2%AD>
- 유지아 (2018, 6 월 20 일) 오방색 / 만물의 조화를 이루는 오방색 음양오행사상을 기초로 한 전통색 이야기. 팜뉴스 전통에서 배우다.
- 음정선 채금석 (2006) 한국.일본의 전통 색채관과 복색에 관한 비교연구. 한국복식학회, 제 56 권 제 6 호, 16-32.
- 전선영 (2014) 오방색 이야기. 어썸키즈.